

[Elisabeth Bruun Olesen]

mærke på stærkt reducerede dagpenge. Nu er det altså ikke et princip mere for hr. Estrup og de radikale. Nu er det et spørgsmål om kroner og øre.

Så vil jeg for at bruge hr. Estrups egen lyrik fra tidligere på dagen sige, at det er beskæmmende og det er pinefuldt, at vi i dag er ved at vedtage en lov, hvis konsekvenser er, at mange langtidsarbejdsløse vil ende på 55 pct. af dagpengesatsen, dvs. vil ende på 57.000 kr., som der skal betales skat af.

Vi har været meget inde på kvindernes situation, og for ligestillingen på arbejdsmarkedet og i hjemmet er det pinefuldt og beskæmmende, at så mange arbejdsløse kvinder vil ende på de nedsatte dagpenge. En reel kvindefrigørelse bliver på den måde sat årtier tilbage. Så kan det godt være, at de radikale synes, at det er godt, vi får mange kvinder ind i kommissioner. Det synes jeg såmænd også, men jeg synes, at kvindesagen er langt bedre tjent med, at man sikrer dem en ordentlig arbejdsløshedsunderstøttelse og i det hele taget nogle ordentlige forhold på arbejdsmarkedet.

Det er beskæmmende og pinefuldt, at de radikale stædigt fastholder, at de mener, at ingen skal ende på de nedsatte dagpenge uden at have fået et reelt tilbud om uddannelse med en god beskæftigelse i, når de ikke vil være med til at skrive det på en måde, så alle kan forstå det; og det er beskæmmende og også pinefuldt, at lovforslaget virkelig opererer med de nedsatte dagpenge. Det kan kun tolkes derhen, at der er nogle, der mener, at der er nogle langtidsarbejdsløse, der skal på dem. Ellers var der jo ingen grund til at skrive noget om dem.

Bag alle de mange besværgelser om uddannelse ligger hensigten om offentlige besparelser. Det kan man ikke komme uden om. Det ligger også i et af de svar, vi har fået i udvalget, at man regner med offentlige nettobesparelser på 115 mill. kr. i 1986 og 540 mill. kr. i 1987. Det reelle er, at der skal besparelser til. Arbejdsministeren har sagt igen og igen, at man kan ikke garantere nogen et job efter endt uddannelse, men at folk er bedre stillet med en uddannelse end uden en uddannelse. Hertil siger vi: ja, selvfølgelig, men der er stadig væk ingen grund til, at de ender på en nedsat dagpengeydelse.

Filosofien bag denne lovgivning hos de radikale og hos regeringen må jo være, at

hvis man har været langtidsarbejdsløs længe nok, fordi der ikke er arbejde at få i dette samfund, så står man slet ikke til rådighed for arbejdsmarkedet, og så har man slet ingen fast tilknytning til arbejdsmarkedet, og når man ikke har det, skal man ikke have arbejdsløshedsunderstøttelse. Det har man så modificeret, efter at man lavede det første forlig om, således at man nu kommer frem til konstruktionen med de nedsatte dagpenge, men endestationen er reelt et niveau, der svarer til den varige bistandshjælp, og, som jeg sagde før, i princippet for livstid, hvis det altså ikke bliver ændret ved den revision, vi skal have. Det vil sige, at de radikale har sikret, at man kan leve 40 år på nedsatte dagpenge, hvis det skulle være.

Det er VS' holdning, at der for det første ikke burde være en kæmpearbejdsløshed, så nogle mennesker overhovedet risikerede at ende i en situation med så lang tids arbejdsløshed. Men hvis der så ikke er arbejde at få i dette samfund, skal man have en understøttelse, man kan leve af, også i 40 år, og ikke nedsatte dagpenge.

Hermed sluttede forhandlingen.

(Nedkastning af papir fra tilhørerpladserne).

Formanden:

Må vi blive fri for dette!

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 70 stemmer (KF, V, RV, CD, KrF, FP og Steenholdt (GrønL.)) mod 64 (S, SF og VS); 1 (FD) stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 110:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Forlænget dagpengeret).

(Fremsat 13/12 84. Første behandling